

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד
בית חב"ד
785 סניפים
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

כל הארץ תהלכות

במוצאי שבת וביום ראשון, ל"ג בעומר, יקיימו בע"ה בתי חב"ד בכל עיר ויישוב ברחבי הארץ תהלכות ילדים גדולות, ביוזמת הרבי מליובאוויטש, בסיסמה 'חד כל ילדי ישראל'. התהלכות יבטאו את אחדות העם ואת החיבור של כל ילדי ישראל למסורת היהודית המשותפת לכולנו. הילדים יצעדו ברחובות הערים ובידיהם שלטים הקוראים לאחדות ישראל ולאהבת התורה, ברוח מורשתם של רבי עקיבא ורבי שמעון בר-יוחאי.

מפת התהלכות

צעירי חב"ד השיקו דף חגיגי ובו מפת התהלכות בכל רחבי הארץ. לאיתור התהלכה במקום מגוריהם בדקו בקישור: chabadisrael.co.il/lag.

ספרונים חדשים

צעירי חב"ד הפיקו לקראת ל"ג בעומר שני ספרונים חדשים לילדים: סיפור של ארץ, הפונה אל הגיל הרך בציבור הכללי ומגיש סיפור מיוחד הקושר את אהבת הארץ עם קדושתה ועם קורותיהם של חכמיה. הספרון השני הוא שעת הכרעה, המותאם לציבור החרדי, ומציג סיפור עלילתי השזור באירועים ההיסטוריים של ל"ג בעומר, וממנו עולים הערכים החשובים של אהבת ישראל והציפייה לגאולה העתידה. הציבור מוזמן לתרום לבתי חב"ד ולהשתתף בעלות הספרים והספרונים שיוענקו לילדים.

לנצח בעזרת הילדים

כדי שהלחימה באויבינו תצליח, אנו זקוקים להרבה תפילות וברכת שמיים. לילדי ישראל כוח מיוחד לסייע לעם ישראל דווקא בשעת צרה

עוצמה רוחנית. יחד כל ילדי ישראל (צילומים: שניאור שיף ומאיר אלפסי)

ניגוד לאווירת הנכאים שיש המתאמצים להשרות עלינו, הלחימה באויבינו מתקדמת ומשיגה יעד אחרי יעד. היה ברור מראש שזה לא יקרה ביום-יומיים, ונדרשות סבלנות ונחישות. חיילינו מוסרים את נפשם ולוחמים בגבורה במפלצות האדם השטניות, שחוללו את הז'ועות בשמחת תורה, וכל בקשתם מאיתנו – שגם רוחנו תהיה איתנה ושנהיה מאוחדים.

את העוצמה הרוחנית המופלאה הזאת יש לרכז ביום הסגולה הבא לקראתנו – ל"ג בעומר. זה יום זכאי, שבו זכותם של רבי עקיבא ורבי שמעון בר-יוחאי מגינה על עם ישראל. זה יום שבו קל יותר להשיג ישועות ולהביא את התפילות לפני כיסא הכבוד.

על כן ביום הזה יש חשיבות עליונה להתכנסותם של ילדי ישראל, "הבל שאין בו חטא", בתהלכות ובכינוסים של ל"ג בעומר. אין זה אירוע ססגוני מהנה בעבור הילדים בלבד. זו עוצמה רוחנית, הנחוצה לכולנו בשעה זו דווקא.

חייבים מאמץ מיוחד

מי יכול לשער את גודל נחת הרוח שתהיה בעולמות העליונים לנוכח התכנסותם של מאות אלפי ילדים ביום הסגולה ל"ג בעומר, כשכולם כאחד מקבלים עליהם עול מלכות שמיים, מניחים כף יד על עיניהם ומרעיידים את האוויר בקריאת 'שמע ישראל'. מי מסוגל להעריך את התרומה הרוחנית הכבירה שיש לתפילתם ולזעקתם של תינוקות של בית רבן, המבקשים רחמים על עם ישראל.

השנה חייבים לעשות מאמץ מיוחד שכל הילדים ישתתפו בתהלכות ובכינוסים של ל"ג בעומר, יתאחדו יחדיו באמירת פסוקי תורה, בתפילה ובמתן צדקה, ומובטחים אנו שזכותו של רבי שמעון בר-יוחאי תעמוד לנו לפטור את העולם כולו מן הדין ולהביא לכולנו ישועה והצלה, עד הישועה האמיתית עלידי משיח צדקנו.

כדאי לזכור, מבצע 'חומת מגן' ביהודה ושומרון, שנערך לפני עשרים ושניים שנה, נמשך שישה שבועות, ואז לא היה צורך להתמודד עם רשת מנהרות אדירת ממדים ועם צבא מאורגן, כפי שקם ברצועת עזה. גם בתום המבצע הרשמי עדיין נדרשה עבודה יום-יומית, הנמשכת עד היום, במאמץ למנוע מהמחבלים לשקם את תשתיות הטרור שנפגעו.

הנשק הסודי

כדי שהפעילות הצבאית והמדינית תצליח, אנו זקוקים להרבה תפילות וברכת שמיים. זה הזמן להכניס לזירת המערכה נשק 'לא' קונוונציונלי. עכשיו הזמן להניף את הסיסמה "תנו לילדים לנצח". לילדי ישראל כוח מיוחד לסייע לעם ישראל דווקא בשעת צרה.

בימי גזירת המן, כאשר ריחפה סכנת כליה על עם ישראל, הפעיל מרדכי היהודי את 'הנשק הסודי' הזה. חז"ל מספרים שהוא כינס עשרים ושניים אלף ילדים ולמד איתם תורה. וכשהתקרבה שעת הגזירה, געו הילדים בבכיה לקב"ה, ובזכותה "עמד הקב"ה מכיסא דין וישב על כיסא רחמים".

דוד המלך אומר בספר תהילים (ח,ג): "מִפִּי עוֹלָם וְיִנְיָקִים יִסְדָּתָ עֲזָרָה... לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם". בעזרת "פי עוללים ויונקים" – תורתם ותפילתם של ילדי ישראל – ניתן 'עוז' לעם ישראל, ובכוחו 'להשבית אויב ומתנקם'. 'אויב' – הוא שונא גלוי, ואילו 'מתנקם' הוא אויב נסתר, שמשווה את כוונות הזדון שלו. את שתי הסכנות הללו מושבית כוחם של הילדים.

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
18:55	19:18	19:08	19:16	19:11	19:57
20:16	20:19	20:20	20:16	20:11	21:04

פרקי אבות: פרק ד

שבת ישראל,
קרם והזמנים

להדגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

ה'בהר' יוליד 'סיני'

הפרשה נקראת על שם התחלתה, "וַיִּדְבֹּר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר". לכאורה, מבין שתי המילים 'בהר' ו'סיני', העיקרית היא המילה 'סיני', ואילו 'בהר' היא הקדמה בלבד ל'סיני'.

חז"ל אומרים (שבת פט) שהשם 'סיני' הוא על שם ש"ירדה שנאה לעובדי כוכבים ומזלות כו'". היינו שבמתן תורה ניתן הכוח לפתח 'שנאה' ומיאוס כלפי ענייני העולם שאינם קדושה ואלוקות. לא זו בלבד שליהודי אין 'עסק' עימם, אלא הוא שונא את עצם מציאותם, מפני שהם מבבלים אותו. הייתכן שיש בעולם דבר שאינו קדושה ואלוקות?!

מה לי ול'סיני'?

עבודה רוחנית כזאת דורשת הכנה, שהרי יצר הרע הוא "אומן במלאכתו" (שם קה), והוא טוען כלפי האדם: הלוא אתה יודע את מעמדך ומצבך הרוחני, ואם כן, מה לך ולעבודת 'סיני'? ואכן, אם האדם יעשה ביקורת פנימית כנה, יטען

כלפי עצמו "מי אני ומה אני", הייתכן שאני שייך לעבודת 'סיני'?

לשם כך נחוצה ההקדמה של 'בהר'. הר רומז להגבהה והתנשאות. זה התוקף הנפשי שלא להתפעל משום טענה, אפילו אם היא באה מחשבון צדק, אלא להמשיך בעבודתו. אם כן, 'בהר' הוא הכנה בלבד ל'סיני', ומדוע אין קוראים לפרשתנו 'פרשת סיני'?

הכרת המעלות

ההסבר הוא, שקריאת הפרשה הזאת היא תמיד לפני מתן תורה. היהודי עדיין איננו במדרגה של 'סיני', ואף-על-פי-כן אומרים לו שעליו להתנהג בבחינת 'בהר'. עליו לאמץ לעצמו מעמד של 'הר', לדעת את מעלותיו, מתוך 'שמינית שבשמינית של גאווה', ומכאן לגשת בצעד נחוש לקבלת התורה.

ישאל האדם, לכאורה ידיעת התורה מותנית בכך שהלימוד נעשה 'לשמה', ולא מתוך חשיבות עצמית. אלא אמרו חז"ל "לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות אף-על-פי שלא לשמה". הרמב"ם פירט את התגמולים שיש לתת לילדים

קטנים, כדי לעודדם ללמוד, ממתן פרסים ועד שכר בעולם הבא.

הנפילה של צדוק ובייתוס

ואכן, הכרח להתחיל 'שלא לשמה'. מסופר על צדוק ובייתוס, שהיו תלמידים של תנא גדול ושמעו ממנו "אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על-מנת לקבל פרס". הם רצו לנהוג כך מייד, אלא שעדיין לא היו ברמה הרוחנית הנדרשת. התוצאה הייתה שנשברו וטענו "אפשר פועל עושה מלאכה כל היום וטורח, ולערב אינו מקבל פרס?!", ונטשו את דרך התורה.

אמנם בשולחן ערוך (אדה"ז, אורח חיים קנה"א) נפסק שיש לשלול את הגאווה לגמרי, אפילו 'שמינית שבשמינית'. ובפרט על-פי החסידות, השוללת לגמרי תחושת 'שות' כלשהי. אך שלילת הגאווה מכול וכול היא רק בתחומים שאינם שייכים לקדושה. ואילו כאשר מדובר בעבודת ה' יש צורך לפעמים בתחושת 'בהר'. ואז תלמיד-חכם דיי לו ב'שמינית שבשמינית', ומי שאינו תלמיד-חכם – זקוק ליותר מכך.

(תורת מנחם, כרך טד, עמ' 198)

אמרת השבוע

לדעת מה לבקש

האדמו"ר רבי ברוך-שלום אשלג היה נוהג לנסוע מדי שנה, בל"ג בעומר, למירון. כשהיה נכנס לציון הקדוש של רבי שמעון בר-יוחאי, היה שווה שם כשלושים שניות, בעיניים עצומות, ומייד יוצא.

פעם שאלו אחד ממקורביו לפשר הדבר. השיב רבי ברוך-שלום:

"יש אנשים שאינם מכינים את עצמם כלל לפני עלייתם לציון. רק כשהם באים לציון, הם מתחילים לחשוב על מצבם ועל מה שבאמת צריך לבקש, ואז מתחילים לעלות במחשבתם כל הצרכים והבעיות, והדבר אורך זמן. לעומת זה, יש מי שעולים לציון לאחר הכנה והתבוננות, והם כבר יודעים שבעצם לא חסר אלא דבר אחד, וזאת אפשר לבקש גם בשלושים שניות".

מן המעיין

הונאה

לא להונות רמאי

אפילו הוא עמיתך, חברך לרמאות, רמאי כמוך – גם אותו אסור לך להונות.

(אלשיך)

אל תרמה את עצמך

על-פי הדין אסור להונות את הזולת. לפנים משורת הדין – שאדם לא ירמה אף את עצמו.

(רבי נפתלי מרופשיץ)

היתר מענות

לעיתים אדם מורה לעצמו היתר להונות אחר או קרוב משפחה יותר מהונאת איש זר. הוא אומר בליבו: מה הרעע? הריהו קרובי, וחובה עליי לתמוך בו. על כן התורה מזהירה ואומרת: "אל תוננו איש את אחיו" – לא רק את הזר, אלא אף את האח אסור להונות.

(כפליים לתושייה)

אדם כשר, יהודי כשר

"ולא תוננו איש את עמיתו... ועשיתם את חוקותיי ואת משפטיי" (כה"ד"ח). אם לא תוננו איש את אחיו ואם תנהגו ביושר, ודאי שתשמרו גם את כל שאר החוקים והמשפטים שבתורה. זה המבחן – אדם כשר קל לו להיות גם יהודי כשר.

(רבי נפתלי מרופשיץ)

כלי טהור

את הברכה לפרנסה נותן הקב"ה, והאדם צריך

רק לעשות 'כלי' לפרנסתו, ולהשתדל בכל כוחו שהכלי יהיה טהור מכל סיג ופסולת של הונאה וכדומה. עליו לראות שמסחרו יהיה על-פי דיני התורה, שאז הוא 'כלי' הראוי לברכה העליונה (בשתיים: א) לפרנסה ברווח; (ב) שהפרנסה תלך למקום הראוי, ותנוצל רק לדברים שיש בהם תועלת.

(אדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש)

לעורר אמונה וביטחון

עבודתו של בעל עסק היא לעורר בעצמו את האמונה והביטחון הגמורים בה' ברוך הוא, הזן ומפרנס לכל בשר, כי הוא יתברך ייתן לו את פרנסתו ברווח. ועוד יותר, על האדם להיות בשמחה וטוב לבב באמת, כאילו פרנסתו כבר מזומנת לפניו.

(איגרות קודש)

הרבי מקנא בחסיד

החסיד ר' אליהו אפ"ר היה איש פשוט בכישרונותיו וידיעותיו. פעם אחת, בהיכנסו אל הרבי מהר"ש (רבי שמואל) מליובאוויטש, אמר לו הרבי: אליהו, אני מקנא בך. אתה נוסע ליריד, ופוגש שם אנשים רבים. וכאשר אגב העסק אתה שח עם הזולת על עניין של יהדות, אתה אומר לו אמרה מ'עין יעקב', או שאתה מעוררו על לימוד נגלה וחסידות – נוצרת מכך שמחה למעלה. ואת דמי ה'תיווך' הקב"ה משלם בבני חיי ומזוני. וכמובן, ככל שהשוק גדול יותר, יש יותר עבודה, ולפיכך גדלה הפרנסה.

יום בשבוע	ש"ק י"ז אייר	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ב' פרקים ליום	הל' שקלים פרק ד. הל' קידוש החודש פרק א"ב	פרק ג"ה	פרק ו"ח	פרק ט"א	פרק י"ד	פרק ט"ז	פרק י"ח פרק יח"ט הל' תענית פרק א
פרק א' ליום	הל' מעשר פרק ט	פרק י	פרק יא	פרק יב	פרק יג	פרק יד	הל' מעשר שני ונטעובעי פרק א

לוח יומי ללימוד הרמב"ם
תקנת הרבי מליובאוויטש

מכון לחם הפנים
Showbread Institute
לאחר 2000 שנה...

נחשף סודם של בית גרמו אודות לחם הפנים!

ספר מאיר פנים, המחקר המקיף ביותר שנכתב בנושא, הינו אוצר בלום בו מובאים כל ענייני לחם הפנים בהלכה, באגדה ובתורת הסוד. כולל חשיפת כתבי יד וממצאים ארכיאולוגיים עתיקים נדירים, ומלווה בניסויים מדעיים במעבדה.

במאיר פנים תגלו את רזי העושר והפרנסה עם יישום מעשי עכשווי. ספר יסוד, חובה בכל בית!

בהסכמת גדולי הרבנים בישראל שליט"א וחוקרים מובילים באקדמיה.

חדש

ניתן להשיג בחנויות הספרים ובאתר המכון

מכון לחם הפנים

(1034-ב-2014)

גוף המחקר המוביל בעולם בתורת לחם הפנים ומנחות בית המקדש

תחומי עיסוק:

- חינוך - סדנאות, שיעורים, הרצאות ותערוכות
- מחקר
- ניסויי מעבדה
- הוצל"א
- מפעל חסד "חיוך לחיים"

מכון לחם הפנים
החדש 22 קרני שומרון
טל' 050-7202521
www.machonlechemhapanim.org
machonlechemhapanim@gmail.com

ע"ר 580713683

בס"ד

חמסה חמסה עלינו

דמו creative

ביטוח קולקטיב הבריאות של אנ"ש

פוליסה קולקטיבית אחידה
מותאמת לדרישות משרד האוצר

אפשרה לעוד 5 שנים
בריאות וטובות

077.444.7777
basad.co.il

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפןבסד
משרד הביטוח הלאומי

בריאות | פנסיה | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא | פרישה בכבוד

גאולה פדיה

מנחם ברוד

יום זכאי לגאולה

הזכר והגאולה

רבנו הזקן אמר שלגבי רבי שמעון ברי-יוחאי לא נחרב בית המקדש. פירש זאת רבי הלל מפאריטש: רשב"י היה נשמה דאצילות, ולגבי נשמה גבוהה כזאת אין חורבן הבית מעלים ומסתיר את האלוקות (פלא הרימון עמ' ז). נשיאי החסידות ציינו את המעלה המיוחדת שבלימוד ספר הזוהר. ה'צמח צדק' אמר: "לימוד ספר הזוהר מרומם את הנפש" (היום יום טז בטבת).

בספר הזוהר נזכרים מאמרי חז"ל שנאמרו אחרי ימיו של רשב"י (כמו מאמריו של רבה ברי-ר' חנה). אמרו על כך חסידים בשם רבנו הזקן: בשעה שרשב"י חיבר את ספרו היה בגן העדן, למעלה מהזמן. עוד אמרו בשם אדמו"ר הזקן: רשב"י חיבר עשרים ושניים ספרים, כמספר כב האותיות: ספר האורה, ספר הברכה וכך הלאה. אך אלינו הגיע רק חלק קטן מהספר השביעי - ספר הזוהר (מגדל עז עמ' תכו).

רבנו הזקן רומז (ספר המאמרים תקס"ח, עמ' רפג) של"ג בעומר הוא יום זכאי במיוחד לגאולה. הוא מבאר את מה שנאמר בזוהר בדבר התכללותה של נשמת משיח בן יוסף במשיח בן דוד, שבאותו הזמן נטלים ממנו "כל האורות עליונים דבינה", עד שהדבר נקרא בשם מוות. ואז, בחג הפסח נוצרת ה'לידה' של נשמת משיח, אך הדבר נשאר בהעלם עד ל"ג בעומר, שהוא היום השלושים ושלושה לחג הפסח (כנגד "שלושים יום ושלושת ימים" של "מי הטהרה" לאחר לידת זכר), ו"ל"ג בעומר סוף ל"ג דמי טהרה... ואז נאמר והפכתי אבלם לששון".

טעימה מהרמב"ם

לרגל ארבעים שנה לייסוד תקנת לימוד הרמב"ם היומית

הרב חיים הבר

מתי רואים את הירח החדש?

"וְאַם יֵרָאֶה הַיָּרֵחַ לַיִל שְׁלֹשִׁים, יִהְיֶה יוֹם שְׁלוֹשִׁים רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ; וְאִם לֹא יֵרָאֶה, יִהְיֶה רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ יוֹם אֶחָד וְשְׁלֹשִׁים" (הלכות קידוש החודש א,ג)

הלכות קידוש החודש מבטאות היטב את ייחודו של 'משנה תורה' שחיבר הרמב"ם. זה החיבור היחיד המקיף את כל התורה, והיחיד שמסביר בבירור את החישובים של קידוש החודש.

בלי להיכנס לחישובים המורכבים, יש לדעת כי ראיית הירח החדש מבוססת על שתי עובדות:

האחת, שכשם שהשמש זורחת כל יום במזרח ולאחר כ-12 שעות שוקעת במערב, גם הירח זורח בכל יום במזרח וכעבור כחצי יממה שוקע במערב.

השנייה, שזריחת הירח ושקיעתו מתאחרות כל יום בכחמישים דקות ביחס לשמש. באמצע החודש הירח זורח בשעה שהשמש שוקעת, והוא שוקע כשהשמש

בי"ה

מכון
קדושת האות
חיזוק ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים

(גם מיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פורשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

תשלום הוגן

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, ריפונים ועוד

ריקודים בצל התותחים

הברזל של המבוא. בדיוק אז התפוצץ פגז על המדרגות. אחד הרסיסים נתקע בדלת ופער בה חור. היו שנשכבו על הרצפה ואחרים החלו לבכות בקול.

בדיוק אז, כמלאך משמיים, הופיע ר' יוסל. הוא פתח את הדלת הפגועה, נכנס לחדר המבוא ואמר: "רבותי! לא עת לבכות. היום ל"ג בעומר! שישו ושמחו בהילולת רבי שמעון ברי-יוחאי. בואו לסעוד את סעודת היום!"

משכמו הוריד שק כהה וטיפס על ספסל, כדי להגיע לאחד הארונות הגבוהים ששימשו לאחסון הכיבוד והחפצים של חברת 'משמורים' (מסגרת חינוכית לימודית שהקים בעבור צעירי השכונות). משם הוציא אוצר של ממש – בקבוק שמן.

כעת פתח את השק והוציא ממנו פרוסות לחם. את הלחם טבל בשמן והגיש לכל אחד מהנוכחים את המעדן הירושלמי של הימים ההם: לחם טבול בשמן ('ברויט מיט שירעס'). האנשים לא האמינו למראה עיניהם. הלחם החיה את נפשם. "לא זכור לי שאכלתי אי-פעם מאכל טעים כל-כך", סיפר לימים אחד הנוכחים. "בלענו את הפרוסות כאילו היו מעדן עילית של סעודת מלכים".

ר' יוסל הבחין שאחד הנוכחים טמן את הפרוסה בכיסו ולא טעם ממנה. "אתה צודק", אמר לו, "אתה שומר את הלחם בעבור בני ביתך המורעבים. הנה לך עוד פרוסה". כאשר התרוקן השק, הבחין אחד הנוכחים כי ר' יוסל לא הותיר לעצמו אפילו פרוסה אחת.

בקרב התושבים רווחה הסברה כי השירה סביב המדורה המאולתרת הרחיקה מהם את סכנת המלחמה. הלגיון הירדני התכונן למתקפה, וכאשר שמע את השירה חשש ממתקפת נגד, והחליט לנטוש את הזירה ולרכוז את מאמציו בעיר העתיקה. לדעת רבים, ההרעשה הכבדה הייתה חיפוי על הנסיגה והעברת עיקר הכוח לשער שכם.

איש אינו יודע בוודאות את האמת, אך מאז ל"ג בעומר פחתו ההפגזות לעבר השכונות. למרבה הצער, לשוחרר נפלה העיר העתיקה בידי הירדנים, ושחררה כעבור תשע-עשרה שנה, במלחמת ששת הימים.

(על-פי ר' יוסל איש ירושלים)

ברזל, שבלט מהקיר בחצר המרכזית של השכונה ושברדרך כלל שימש למתיחת חבלי כביסה עליה. על הסל הניח כמה נרות שמן, ומכר את זכות ההדלקה לכל המרבה במחיר, כנהוג.

בבת אחת פרצו הריקודים. הציבור, שהיה רצוף מפחד ושפוף מהשיבה הממושכת במקלטים, חש צורך לחלץ עצמות ונסחף לשירה בלהט קודש ובהתלהבות. הריקוד רומם את התושבים, והם

"רבותי! לא עת לבכות. היום ל"ג בעומר!". ר' יוסל אייכלר

איך מדליקים מדורה בימי 'האפלה'?

כשם שאנו מקבלים את השבת

ארבעים דקות מוקדם יותר, כך נקדים

את ההילולא ונדליק את המדורה

ארבעים דקות לפני השקיעה"

שכחו לכמה דקות את המציאות הקשה שבה הם שרויים.

השירה הגיעה לאוזני חיילי הלגיון הירדני, שהתמקמו במעבר מנדלבאום. למשמע הקולות החלו להפגין את השכונה. מהומה השתררה במקום. ההפגזה הניסה את התושבים אל מקומות מסתור.

מקצת הנמלטים מצאו מחסה בבית הכנסת, בחדר המבוא הקדמי, שמעליו הייתה עוד קומה ובחלונותיו הונחו שקי חול. הם סגרו את דלת

התפוצצויות הפגזים השביתו את השמחה באחת. החוגגים נמלטו לכל עבר, מקצתם לתוך מבואה מוגנת בבית הכנסת. שמחת ל"ג בעומר בשכונת בתי אונגרין פסקה, וקולות השירה התחלפו בקולות הירי.

ר' יוסל אייכלר היה דמות מופת של התמסרות מיוחדת למען הזולת. בימי מלחמת השחרור סיכן את חייו ממש כדי להציל נפשות. ר' יוסל היה מאנשי הסגולה של ירושלים בדור הקודם. ליבו ודעתו היו נתונים תמיד להושטת עזרה לנדכאים, אך תמיד עשה זאת בהיחבא.

בימי המלחמה לא נח לרגע. הוא עבר מפצוע לפצוע והגיש עזרה ככל יכולתו. למרבה הצער, ההפצצות גם הפילו חללים, ור' יוסל דאג להעבירם לקבורה. ימים רבים אף לא חלץ את נעליו, כשעסק בלי הפסקה באספקת מזון למשפחות רעבות במקלטים, בהגשת עזרה לפצועים ובגמילות חסד עם המתים.

בעיצומם של ימי המלחמה חל ל"ג בעומר. האנשים היו טרודים וחרדים מלחשוב על הדלקת מדורות ועל ריקודים לצלילי שירת 'ברי-יוחאי'. רק דאגת ההישרדות מילאה את המחשבה, והפחד והחרדה שלטו בכול.

הדלקת המדורות לא התאפשרה גם בשל הצורך לשמור על 'האפלה', שנועדה למנוע מהאויב לזהות בלילה את הבתים ולכוון לעברם את הירי. אירע שמישהו שכח והעלה אור בחלונו. הפגז שנורה לעבר הבית המחיש את חומרת הסכנה.

ובכל-זאת התושבים לא יכלו לשאת את המחשבה של"ג בעומר יעבור בלי לחגוג את הילולת רבי שמעון ברי-יוחאי.

רבי חיים-אורי רוזנברג, לימים משגיח ב'שיבת המתמידים', הציע להקדים את ההדלקה בארבעים דקות. "כשם שאנו מקבלים את השבת ארבעים דקות מוקדם יותר, כך נקדים את ההילולא ונדליק את המדורה ארבעים דקות לפני השקיעה", הסביר.

הוא לקח סל נצרים רחב ותלה אותו על מוט

058-4217770

שיעורים מרוממים בהשתתפות:
הרב שניאור אשכנזי, הרב טוביה ורחל בולטון,
הרב ניר ונעמה מנסי.

סמינר שבועות

במלון ציפורי בכפר חפץ חיים

ה'-ו' סיוון // 11-12.6.24

חוויה יהודית

שיעורים מרוממים בהשתתפות:
הרב שניאור אשכנזי, הרב טוביה ורחל בולטון,
הרב ניר ונעמה מנסי.

סמינר שבועות

אפיקים

טכנולוגיית מים מתקדמת

UPDATE
YOUR
LIFE

התקדמו עוד היום לנעם 2, שדרגו את איכות החיים ותיהנו משפע מים חמים וקרים בלחיצת כפתור עם טכנולוגיית שבת למהדרין.

מוקד הזמנות:

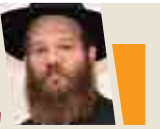
077-230-47-57

מבית אפיקים שבת

רציתי לשאול

עם הרב מנחם מענדל הכט שליח חב"ד בצפון הישן, תל אביב

חז"ל השוו את פטירת הצדיקים לשריפת בית המקדש. איך עושים חגיגות ביום פטירתו של רבי שמעון בר-יוחאי?

איחוד כמו החיבור של חתן וכלה. לכן היום הזה נקרא 'הילולא'.

אצל רשב"י ניתוסף עוד חידוש, שלא רק אצלו זה היה יום של עלייה, אלא גם אצלנו, בעולם הזה. הרבי מסביר שצדיקים שעסקו בפנימיות התורה, הפנימיות של הסתלקותם מאירה גם בגלוי.

מכיוון שרשב"י גילה את סודות התורה, ובמיוחד ביום פטירתו, שאז גילה סודות גדולים ביותר, הרי פנימיות התורה פועלת שהשפעתו, גם בעולם הזה, גלויה, וגם בפטירתו הוא מרעיף אור של גילוי ושפע.

ומכיוון שהשלמות שרשב"י הגיע אליה ביום הסתלקותו נמשכת גם בעולם הזה, לכן יום פטירתו לא זו בלבד שאינו בבחינת חיסרון, אלא הוא פועל הארה עצומה וגילוי אור בעולם, דבר המעורר את השמחה הגדולה של יום מיוחד זה.

קודם כול חשוב להבהיר שהיסוד לשמחה ביום הסתלקותו של רשב"י מבוסס על מה שרשב"י עצמו ביקש לשמוח ביום זה וציווה לעשות את יום הסתלקותו ליום שמחה, כמסופר ב'אידרא'.

לעצם העניין, יש להבדיל בין שני דברים: יש התוצאה של הסתלקות הצדיק בעבורנו, מי שחיים בעולם הזה; ויש מה שקורה אצל הצדיק עצמו.

ההשוואה שהשוו חז"ל את הסתלקות הצדיק לשריפת בית אלוקינו היא על הקסר והחלל שההסתלקות משאירה בעולם הזה. מבחינה זו ההסתלקות היא כמו החורבן, שבעקבותיו אין לנו בית מקדש ועבודת הקרבנות וכו'.

ואולם אצל הצדיק עצמו יום הסתלקותו הוא יום של שלמות, יום של עלייה עצומה. ביום הזה כל תורתו ועבודתו מגיעות לכלל שלמות, כמבואר בספר התניא, ונוצר כאן

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג רב אזורי, עומר

מתנות עניים' בימינו

בימינו רבים אינם נוהגים לקיים מצוות אלה, מפני שכיום כבר לא כדאי לעניים ללקוט בעצמם ולהכין מזה מזון לבני משפחתם. אם היבול יושאר בשדות, הוא יתקלקל או יהיה מזון לחיה ולעופות או לגויים (בהשאלה מ'מתנות' לעניים מאפשרים גם לגויים ללקוט, מפני דרכי שלום, אבל לא כשהם המלקטים העיקריים).

אך בעוד בשטחים חקלאיים קשה להבטיח שאכן ה'מתנות' יגיעו לידי העניים, הרי מי שיש להם עצי פרי או כרם בחצר, יכולים לתלות שלט המזמין את העניים לקחת את ה'מתנות' שלהם. אפשר להציע לבעלים לקטוף את ה'פאה' (פחות מ-2% מכלל הפירות) ולהניחה בחצר, ולהודיע שכל יהודי שהוא בגדר 'עני' רשאי לבוא ולקחת את הפירות.

מקורות: רמב"ם הל' מתנות עניים פ"א. ס' החינוך מצוות רטוריקה, תקצבג. טושו"ע ונו"כ יו"ד סי' שלב.

שאלה: האם בימינו מקיימים את המצוות של 'מתנות עניים' בשדה, בכרם ובמטע?

תשובה: עקרונית, רוב המצוות הללו חלות גם בימינו, בשדה, בכרם ובמטע (ולא בגינת ירק). כלולות בהן חמש מצוות 'לא תעשה', האוסרות על החקלאי לקחת לעצמו את 'מתנות העניים' האלה, וחמש מצוות עשה – להניח לעניים לקחת אותן.

המיוחד שבמצוות אלה, בשונה ממצוות צדקה, למשל – שבהן לא ניתן לחקלאי שום שיקול דעת למי לתת את 'מתנות העניים', והוא חייב לאפשר לכל עני החפץ בכך לקחתן. המצוות האלה חלות בארץ ישראל מן התורה, ובחו"ל, במדינות הקרובות לארץ, חייבים בהן מדברבב.

מחלקת המודעות (בלבד) של 'שיחת השבוע':

טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

תקציר: רבן יוחנן ברוך פאיי נחלץ אל מחוץ לחומות ירושלים, ומונבז וגדעון נותרים בפנים. שיחה מעניינת מתפתחת בבית המדרש

דמות בחלון

כל שמוש. ובאשר לגדל, גדול הוא דיו! בעצמי נכנסתי בתוכו פעם וראיתי שיש בו מקום אפילו לעוד ילד מלבדי..."

הדברים יצאו מפיו של גדעון ופני רב הרפינס היוארו פתאום...

"כמה חכמים אתם, ילדי ירושלים!", הצטעק בחדונה, מתאפק בכוח מלהעלות על דל שפתיו את המחשבה הפרועה שצפה ועלתה במוחו. אם בהמה יכולה להכנס לירושלים באמצעות הארז, מדוע זה לא יוכלו צאן קדשים שלו, אלו שני הנערים הטובים, לצאת מירושלים באותו ארז עצמו, לצד הזהב?...

הרומאים? דוקא מהם לא חשש. עסוקים הם בעקר במצור על העיר, ואינם פוגעים ביוצאים הימנה. הצופים ספרו כי רבן יוחנן ברוך פאיי התקבל עלידם בכבוד. גם בילדים לא יפגעו. במיוחד אם יאמרו שעוזריו האישיים של רבן יוחנן ברוך פאיי הם ויבקשו שיוכלו אליו...

מרגע לרגע מצא הרעיון חן בעיניו יותר ויותר, פניו נצטללו והוא מחא כף אל כף בהתרגשות.

מבעד לחלון, מציץ בזהירות רבה, האזין ברעיון רב עמרי, ה'עוזר' לשעבר, לכל הנה הנשמע בחלל בית המדרש. הוא הבחין

היטב בחדונה המזוהה שקפצה על המלמד.

"גדעון ומונבז!", הודיע רב הרפינס בנימה חגיגית, "קרינא דאגרתא איהו להוי פרוקא! [=קורא המכתב, יהיה בעצמו השליח לבצעו]. רעיון מצין העליתם; וזריזין מקדימין למצוות. רוצו שניכם איש לביתו, בקשו את רשות הוריהם, וחזרו חיש הנה עם הארז ועם הזהב. כלנו מחכים לכם!"

"ואם לא ירשו?", חשש גדעון.

"ירשו", פסק רב הרפינס בבטחון. "אמרו להם כי אמרתי שבזכות הקרבן הזה תנצלו שניכם, נפש תחת נפש, כי יתקיים בארזו הזה מצוה גוררת מצוה... הם יבינו!"

עמרי הבין אף הוא... הוא נתק מחלון בית המדרש והתרחק במהירות ולבו השחר מתרונן בקרבו בקצב רצחני...

המשך יבוא

דבר התורה שלי

ברכה לאדמה העיפה

בפרשתנו התורה מצוה אותנו על שנת השמטה. היא מפרטת את ההלכות של שנת השמטה, ואחר-כך עוברת ללמד על שנת היובל, שאותה מצינים פעם בחמשים שנה.

ואז, אחרי כל זה, התורה חוזרת לשנת השמטה, כאלו 'נזכרה' במשהו חשוב, והיא כותבת כך: "וכי תאמרו, מה נאכל בשנה השביעית? הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו!". והתורה משיבה: "וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית, ועשת את התבואה לשלוש השנים".

יהודי עשוי לשאול: אם עליו להמנע מעבודת האדמה בשנת השמטה, מניין יהיה לו מזון לאכל? והתשובה: הבורא ברוך את התבואה בשנה הששית והיא תספיק לשלוש שנים.

הלא מקומה של שאלה זו הוא בדיני שמטה, ולא אחרי דיני שנת היובל. וחזן מזה, לפני הופעת השאלה מופיע הפסוק: "ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע". הנה, קבלנו תשובה על השאלה עוד קודם שנשאלה!

צריך לומר שהכונה בשאלה שונה ממה שנהגה במבט ראשון. זו השאלה שהיהודי שואל: אמנם אני בוטח בבורא שיצאג לי, אבל באיזה אופן זה יקרה? האם אלוקים יוריד מן השמים, כמו לבני ישראל במדבר? או אולי בצורה אחרת? לכן השאלה מופיעה בסוף, אחרי שהתורה הודיעה ליהודי שהקדוש ברוך הוא יצאג לו.

התורה מבשרת שיתחולל גם גדול. בדרך הטבע, האדמה שעובדים בה נחלשת (ולכן בשמטה היא נחה) וצוברת כוח לקראת ההמשך. בשנה הששית האדמה כבר צריכה להיות 'מתשת' לגמרי.

והנה דוקא בשנה הזאת מבטיח הבורא יבול פי שלושה! זה נס גדול שלמעלה מהטבע. זו ברכה מיוחדת מאת הקדוש ברוך הוא, שנותן לאדמה כוח למעלה מהטבע.

(על פי לקוטי שיחות, כרך כז, עמ' 183)

מאירה חדרה לפתע מבעד לחלון בית המדרש הפתוח. אצבון קפץ על רגליו: "רבנו! הביריונים אינם מתנגדים להקרב בבית המדרש", טען בלהט ולחיו מסמיקות. הכל ידעו מדוע בקי הוא יותר מכלם בארחות מחשבות הביריונים; הן בן למשפחה מראשי הביריונים הוא. "הם יניחו לנו להוריד את הארז עם הזהב ולהעלות כבשה; מה אכפת להם?"

העובד הערם עמד שיען בגבו על קיר בית המדרש ולבו פועם בחזקה. "האם גלוני?", חשש. אבל רב הרפינס עסוק היה ראשו ורבו בשיחה המרתקת עם תלמידיו, ולא עלתה במוחו השאלה: קרו שמש זו שנקנסה פתאום, מי הוא זה שהסתיר בעדה עד כה...

"ומנין תשיגו ארז שכוה?", חזר רב הרפינס על שאלתו. התלהבותם התמימה של הנערים דבקה בו מעט, אך הוא נסה להיות מציאותי. "יש ארז! וגם חבלי", קרא גדעון, "בנגריה של אבא! אם אבקש מאבי, בודאי יסכים. ארז גדול נמצא שם ואין בו

מה רבו מעשיה'ה

פסמון בלי מים

מסורב וקופידה

יצאתם לטיול בנגב או במדבר יהודה. אתם מביטים סביב - רק חול וסלעים. האם יש חיים במדבר?

ובכן, בצהרים, כשהשמש לוהטת, כמעט לא רואים חיים, אבל בלילה או בשעות הבקר המקדמות המדבר חי מאוד.

הכירו את הפסמון, מכרסם קטן שחי באזורים מדבריים. כל יצור חי זקוק למים, אבל במדבר קשה למצא מים. הבורא העניק לפסמון תכונה מיוחדת - הוא אינו צריך לשותות. את המים הוא מפיק מהצמחים המדבריים שהוא אוכל. הצמח האהוב עליו הוא מלוית קפח. זה שיח שהעלים שלו בצבע ירקרק-אפרפר. הבורא חנן את הפסמון בכליות מיוחדות, שמצליחות לחלץ כל טפת מים מהצמח. הפסמון אוהב למקם את המחלה שלו תחת שיח המלוית הקפח, כי נחמד מאוד לקבל את ארוחת הבקר מיד אחרי ההתעוררות משנת הלילה.

כל פסמון חי במחלה נפרדת, ורק בעונת הרבייה אפשר למצא זוג פסמונים במחלה אחת. השהיה בתוך האדמה מגנה על הפסמון מפני השמש הקופחת. בימים חמים מאוד הפסמונים אינם יוצאים מהמחלות.

מזג האויר איננו האיום היחיד על הפסמונים. גם במדבר יש טורפים: נחשים, עופות דורסים, תנים, שועלים וכדומה. הפסמונים עומדים תמיד על המשמר. הם ממש עומדים, על שתי רגליהם האחוריות, ומשקיפים על הסביבה, כדי לזהות סכנה ממרחק.

אם בכל זאת יצא לכם לפגש פסמון רעב, אל תתנו לו מזון! פסמון שאוכל מזון שאינו רגיל אליו - עלול לפתח השמנה קיצונית ואף את מחלת הסכרת. חיי של הפסמון קצרים - כשנתיים בלבד.

איור: מרדכי אייזנשטט

מאת: דניאל גורדון

הגומר לחיבים טובות

04

תקציר: בין הדוכנים והשבילים מושלה הצעיר מגלה עולם מפלא של סחורות וטעמים, עד שחוש הריח הפתח שלו מוביל אותו הישר לדוכן עלי התה.

הפשוט: בוא

כל אדם חייב לתת צדקה, ואפילו מי שמקבל צדקה בעצמו. גם ילדים צריכים לתת צדקה, מדמי פיס או מחסכונוות שיש להם. וכדאי שכל ילד וילדה תהיה קפת צדקה אישית, ובכל יום יתנו בה מטבע.

הלכה בשבוע

ל"ג בעומר בלי לבוא למירון?

הרב שטרן, רב היישוב מירון, מדבר על הדרך לחגוג עם התנא האלוקי בל"ג בעומר גם במצב שאינו מאפשר עלייה המונית לציון, לנוכח המצב הביטחוני

"התופעה של רשב"י אין לה אח ורע".
הרב שטרן במירון (צילום: דוד כהן)

רבי שמח'. הוא לקח עליו כל מה שיהודים מחסרים ח"ו בקיום התורה והמצווה".

המלחמה. רבים שואלים איך אפשר לחגוג השנה בל"ג בעומר בלי להגיע לציון. צריך לדעת שאפשר לחגוג עם רשב"י גם עליידי פתיחת ספר הזוהר ולימודו. בפרט את ה'אדרא זוטא', המתאר את התאספות בני חבורתו של רבי שמעון סביב רבם, ביום פטירתו. גם אם לא מבינים הכול, זה ממלא את הנפש. וכמובן גם לרקוד, רשב"י רוצה שנקוד, שנשמח.

התהלכות. הרבי מליובאוויטש התבטא על תהלכות ל"ג בעומר שרשב"י רוקד שם עם הילדים, וזו בהחלט עוד דרך לחגוג את ל"ג בעומר.

חשבונות שמיים. בשנים האחרונות היו הרבה מניעות ועיכובים הקשורים בל"ג בעומר במירון. היו הקורונה, האסון ועכשיו המלחמה. איננו מבינים חשבונות שמיים, אבל אנחנו יודעים שרשב"י רוצה שנשמח ביום הזה, ושזה יום של ישועות. אולי רוצים שנציין את היום הזה יותר בפנימיות?

חב"ד מירון. בית חב"ד במירון, בהובלת השליח הרב יוסף יצחק הלפרין, עושה קידוש שם שמיים ומרים את כבוד החסידות. זה מקום חם, עם קביעות עיתים וחן מיוחד, שהכול מתחברים אליו.

תחת אש. המציאות פה אינה פשוטה, אבל השיגורים הם לעבר ההר, ואנחנו ביישוב. יש אזעקות, יש גם 'בומים', אבל זו תחושה שאנו מכירים מאשדוד ומעוד ערים בארץ. משתדלים להמשיך ולנהל את החיים גם במציאות זו.

לה אח ורע. זו תופעה רוחנית מופלאה. ידוע המאמר "מה הקב"ה לכול, אף רבי שמעון לכול", והיינו שרשב"י משפיע לכל מי שבא אליו ומתעורר בתשובה. ידועים גם דבריו: "יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין".

סדר היום. ל"ג בעומר שלנו נראה כפי שאבא הנחיל. תפילת ערבית בציון רשב"י. אחרי התפילה עושים רקידה אחת, שקשה לתארה במילים. מייד לאחר מכן מתחילים לעסוק בלימוד תורתו של רשב"י לאורך רוב שעות הלילה. בבוקר מתפללים שחרית עם כל הניגונים של יום טוב. בהמשך יושבים לסעודה ומסיימים את תיקוני הזוהר. אחר הצהריים עולים לציון הקדוש, גוזזים את שערות ילדי ה'חלאקה' ורוקדים.

חסידות. תורת החסידות יונקת מהזוהר, מתורתו של רשב"י, והיא הנותנת חיות לכל קיום המצוות. החסידות מעניקה את הנקודה הפנימית הרוחנית לעם ישראל.

שמחה. בשנת תרפ"ט ביקר אדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש בארץ ישראל, וגם התפלל בציון הרשב"י. לימים כתב ביומנו: "כשזכיתי להיות אצל הרשב"י במירון, שמעתי ביטוי זה: מירון הוא 'אוהל שמח'. מי שבא לשם מתחזק. כמוכין שמעתי: רשב"י הוא

תעודת זהות. הרב אלעזר שטרן, רב היישוב מירון, ממשיך דרכו של אביו, הרב מאיר שטרן ע"ה. שימש רב קהילת 'מאורי אור' באשדוד, עד פטירת אביו, ואז העביר את פעילותו למירון.

החסר. רק אחרי פטירתו התחלנו באמת להכיר את אבא ע"ה. גילינו איך-ספור אנשים שהרגישו כי אבא היה הידיד הטוב ביותר שלהם. החיוך שלו, ה'שלוש עליכם' הלבבי לכל אדם, כבשו את הלבבות.

מירון. אפשר לדבר שעות על מירון. בכל פעם שאני נשאל איפה אני גר ועונה 'מירון', אנשים מגיבים במשפט שכולו תשוקה וגעגועים לרבי שמעון. אבא התבטא: בכל מקום שאליו אני הולך נזכרים ברבי שמעון, וזו זכות גדולה. אחרי הכותל המערבי, מירון הוא המקום שמעורר בלייך הרבה רגשות של אמונה וטוהר.

ל"ג בעומר. בזיכרוני צרובים אירועים רבים הקשורים בל"ג בעומר במירון. לא תמיד מירון היה הומה כפי שהוא כיום. כתובת הלינה הכמעט יחידה בעבר, בל"ג בעומר, הייתה הבית שלנו. כל הבית היה מזוהה אחד ענק, ואנשים בלי סוף נהרו לכאן. אני זוכר הרבה דמויות שבאו לביתנו, וביקשו להניח ראש לזמן מה בין הריקודים והלימוד.

תופעת רשב"י. התופעה של רשב"י אין

"משתדלים להמשיך ולנהל את החיים" (צילום: דוד כהן)

הצטרף עכשיו לרבבות הזונים להבין ולהתעלות בלימוד

זהר הקדוש
עם הפירוש הנפלא שנתקבל בכל תפוצות ישראל
מתוך מדבש

התורה
החיה
ביתר

גדולי הרבנים שליט"א מעידים:
**לימוד הזוהר כהשתטחות
על הציון במירון**

הגה"מ שטרנבוך שליט"א:
"אם לומד ומעיין בזה"ק שפנותיו רוכבות
וזוכה לקבל אורו ממנו"

הגה"צ רבי דוד אבוחצירא שליט"א:
"לימך הזוהר... כהשתטחות על הציון הק'
ואפשר לפעול בזה את כל הישועות הנצרכות"

1800-350-330